

4. În cele din urmă, recurențele arată că Tribunalul ar fi considerat, în mod eronat în drept, că argumentația complementară a reclamantelor ar fi nouă și deci inadmisibilă, deși acestea ar fi invocat astfel de motive în cererea introductivă.

Recurs introdus la 4 aprilie 2014 de Pesquerias Riveirenses, S.L. și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 7 februarie 2014 în cauza T-180/13, Pesquerías Riveirenses și alții/Consiliul

(Cauza C-164/14 P)

(2014/C 159/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Pesquerias Riveirenses, S.L., Pesquera Campo de Marte, S.L., Pesquera Anpajo, S.L., Arrastreros del Barbanza, S.A., Martinez Pardavila e Hijos, S.L., Lijo Pesca, S.L., Frigoríficos Hermanos Vidal, S.A., Pesquera Boteira, S.L., Francisco Mariño Mos y Otros, C.B., Juan Antonio Pérez Vidal y Hermano, C.B., Marina Nalda, S.L., Portillo y Otros, S.L., Vidiña Pesca, S.L., Pesca Hermo, S.L., Pescados Oubiña Perez, S.L., Manuel Pena Graña, Campo Eder, S.L., Pesquera Laga, S.L., Pesquera Jalisco, S.L., Pesquera Jopitos, S.L., Pesca-Julimar, S.L. (reprezentant: J. Tojeiro Sierto, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

Anularea ordonanței Tribunalului prin care s-a respins ca inadmisibilă acțiunea în anulare formulată de recurente împotriva Regulamentului (UE) nr. 40/2013 al Consiliului din 21 ianuarie 2013⁽¹⁾ și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se constate admisibilitatea acțiunii menționate

Motivele și principalele argumente

Existența afectării directe – încălcarea articolului 263 TFUE

Articolul 263 TFUE al patrulea paragraf prevede că „*orice persoană fizică sau juridică poate formula [...] o acțiune împotriva [...] actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare*”. În acest scop, afectarea directă și lipsa măsurilor de executare sunt două cerințe diferite, iar problema marjei de apreciere a statului, esențială în vederea stabilirii afectării directe prin actul atacat, este în schimb irelevantă pentru stabilirea aspectului dacă actul național reprezintă o „măsură de executare” în sensul articolului 263 TFUE al patrulea paragraf.

Recurențele consideră că, în calitate de armatori de nave de pescuit care pescuiesc putasu, sunt afectate direct, în mod clar, de regulamentul care stabilește și limitează capturile pentru specia menționată. Gestionarea stocului de putasu se realizează anual de UE prin intermediul TAC-urilor (capturi totale admisibile), iar în opinia recurentelor stabilirea TAC-urilor menționate este incorectă întrucât nu respectă recomandările științifice existente și, prin urmare, a gestiona putasu ca un stoc unic, iar nu ca stocuri diferite are drept consecință faptul că totalul admisibil al capturilor este mai mic decât cel care ar trebui să revină recurentelor în cazul în care stocul ar fi fost gestionat în mod separat în Nord și în Sud. Stabilirea TAC-urilor nu permite nicio intervenție în ceea ce privește o alocare ulterioară a posibilităților de pescuit din partea statelor și nici în ceea ce privește modalitatea de gestionare utilizată pentru distribuția acestora întrucât distribuția respectivă se efectuează întotdeauna pe baza TAC-urilor inițial stabilite de UE și, în consecință, unica opțiune sau alternativă pe care o au recurențele pentru a-și exprima dezacordul față de TAC-urile menționate și față de modul de stabilire a acestora sau de gestionare a pescuitului este recurgerea la instanțele europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 40/2013 al Consiliului din 21 ianuarie 2013 de stabilire, pentru 2013, a posibilităților de pescuit disponibile în apele UE și, pentru navele din UE, în anumite ape din afara UE pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește care fac obiectul unor negocieri sau acorduri internaționale (JO L 23, p. 54).